Kemal Aratan

Güneri İçoğlu

ŞİÖR'LER

Feyhan Güver

Ahmet Yılmaz

Erdil Yaşaroğlu

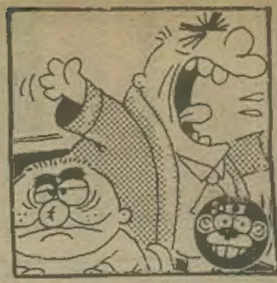

SAYI: 286 1.500.- TL. (KDV DAHİL)

Haftalık Hastalığınız

LİMON

SEÇİM PROPAGANDASI İÇİN SÜNNET YARIŞI

İNSAN HAKLARI

17/2- Hiç kimse keyfi olarak mal ve mülkünden yoksun bırakılamaz.

H.E.P'li 4 kişi 12 gündür kayıp. H.E.P. Adana İl Başkanı Kemal Okutan, dün düzenlediği basın toplantısında biri Seyhan ilçe yönetim kurulu üyesi 4 arkadaşlarından 12 günden beri haber alamadıklarını belirttiler. Bu arada H.E.P.'in seçimlere katılması da engelleniyor.

Bu adamı, tam 13 ay hücrede unuttular

• Amerika'nın Baltimore kentinde Martin Henn adlı biri, bir kuşku ile atıldığı hücrede tam 13 ay yattı. Hücrede unutulduğu anlaşılan Henn, apar topar çıkarıldığı mahkemede beraat etti. Yargıç, dehşet içinde kaldı.

Bilindiği gibi ülkemizde de 100.000 kadar siyasi mahkum 11 seneyi aşkın bir süre içerde unutulmuş. Geçtiğimiz aylarda önce bir kısmı, daha sonra da diğer bölümü hatırlanarak cezaevlerinden çıkarılmıştı.

Kürtçe kasede izin yok.

Kültür Bakanı Gökhan Maraş, Kürtçe doldurulan ses kasetlerine izin verilmesinin anayasa ve Terörle Mücadele Yasası'na göre mümkün olmadığını bildirdi. Maraş, "Resmi dil olmadığı için Kürtçe doldurulmuş kasetlere bondrol izni veremeyiz" dedi.

Kasetçalarlara yeni standart

Ayrıca T.S.E'nce de Türkiye'de üretilen ve dışardan ithal edilen teyp (kasetçalar)lara yeni bir standart getirildi. Buna göre Kürtçe müzik parçalarında Kürtçe'nin frekanslarını saptayan micro dalgalı bir entegre devreye girecek ve kasedin sarmasına neden olacak! Buna göre Kürtçe kaset yapılsa bile dinlenmesi olanaksız hale gelecek..

İŞKENCE DİZİSİ 285

Gizli örgüt üyesi oldukları, bildiri dağıtıp, afiş astıkları iddialarıyla Terörle Mücadele Kanunu'na göre yargılanan iki kardeş, "Alevi oldukları" gerekçesiyle, poliste işkence gördüklerini öne sürdü.

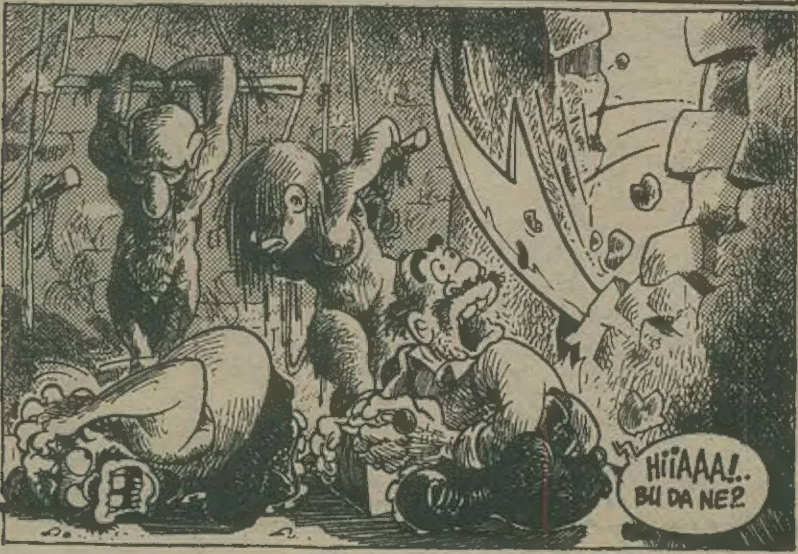

alo limon

ZAHMET HABERDAR

Tel: ARIZALI

RUSYA'DA DARBE FİLAN OLMUŞ GALİBA? NİYE HABER VERİLMİYOR BANA?

Selamlar, saygılar sayın okuyucularım. Biliyorsunuz senelik kafa iznim dolayısıyla polis moral eğitim merkezinde kendimi dinlenceye almıştım. Kendini tatile veren birinin dinlenme esnasında işiyle gücüyle uğraşmasına herkes dötüyle güler düşüncesiyle, ben de hiç TV seyretmedim, kazete okumadım. Günlerim sürekli yemek, içmek mıçmakla geçti. Bu arada bir karı bulabilseydim hem abazanlığım geçecek hemi de hoşça dakikalar geçirecektim. Ama gel gör ki kısmet olmadı; Biz yine mal elimizde bir o yana bir bu yana gezdik durduk! Tabii bu gezmeler sırasında biri iki hatunla tanıştık, tanışmadık değil. Bir tanesi Alman'dı. Onunla tanışmamız şu şekilde vuku buldu.

Plajda çocuklar top oynarken, top Alman bayanın kafasına geldi, ben de "Dikkatli olsanıza eşşoğlueşşekler madamın canını yakmaya ne hakkınız var" şeklinde bağırarak onları oradan kovdum. Alman hanımda bana "danke şöl" dedi. Ben de bir şey diyemedim ona, utandım. İkinci tanışmada kesin kararlıydım, kesinlikle utanmayacaktım. bu hanım arkadaşımda Rus'tu! Kendisiyle fırından ekmek alırken tanıştım.

Rus hanım fırından çıkan sıcak ekmeği eline alınca eli feci şekilde yandı! Ben de kendisine "sıcak olur fırından çıkan ekmek, aman lazım dikkat etmek" şeklinde kafiyeli bir bağlamayla, aşkımızın tohumlarını oracıkta serptim. Daha sonra plajda, yolda, orda, burda gördüm onu ama, benim minik kuşumun çok tedirgin bir hali vardı; Bir türlü konuşamıyor, selamlaşamıyorduk. İnanın sayın okuyucular bir haftalık tatilimin atlı gününü bu hanıma hebá ettim ama gel gör ki ne onun tedirgin ürkek hali, ne de benim abazanlığım bitiyordu. Neticede kavalı aldık elimize öttüre, öttüre geri döndük. Dergideki tıfıllar "Zahmet abi bu haftaki yazına, Sovyetler'deki darbe hadiselerini yaz, istersen" dediler de habarım oldu. Rusya'da darbe olmuş, darbe bitmiş... "Ulaan" dedim! Tabii ya da Rus hanım bunun için tedirginmiş, işte bu yüzden benimle ilgilenemiyormuş, sonunda uyandım.

Şimdi! Ben Allah'ın tıfılları! Biliyorsunuz tatildeyim, biliyorsunuz ben tatile karı kız araklamak için giderim. Bunları bildiğiniz halde, niye bir telefon açıp abinizi uyandırmıyorsunuz? Bir Rus hanımla aşk oyunlarına gireceğim hiç mi aklınıza gelmiyor? Al işte tatilde bitti, ne yapacam ben şimdi? Bir ihmâlkârlık yüzünden, kaval elde gezmeye mecbur muyum ben? Bir haber uçursaydınız hem size güzel bir yazı yazar, hemi de Rus hanımı teselli etmek, derdine yardımcı olmak ayaklarıyla bir güzel devirirdim. Ama şimdi ne oldu? Ortaya böyle bir yazı çıktı! Rezil ettiniz beni. Ağzınıza mıçayım hepinizin!

LİMON

• Özal bütçesini yine tüketti. 1990 yılı ödeneğinin % 99'u harcandı. 1990 yılı başlangıç ödeneğinin **7 milyar 240 milyon** lira olduğu, daha sonra **10 milyar 89 milyon** lira ek ödenek alarak, toplam **17 milyar 375 milyon** liraya ulaştığı belirtildi.

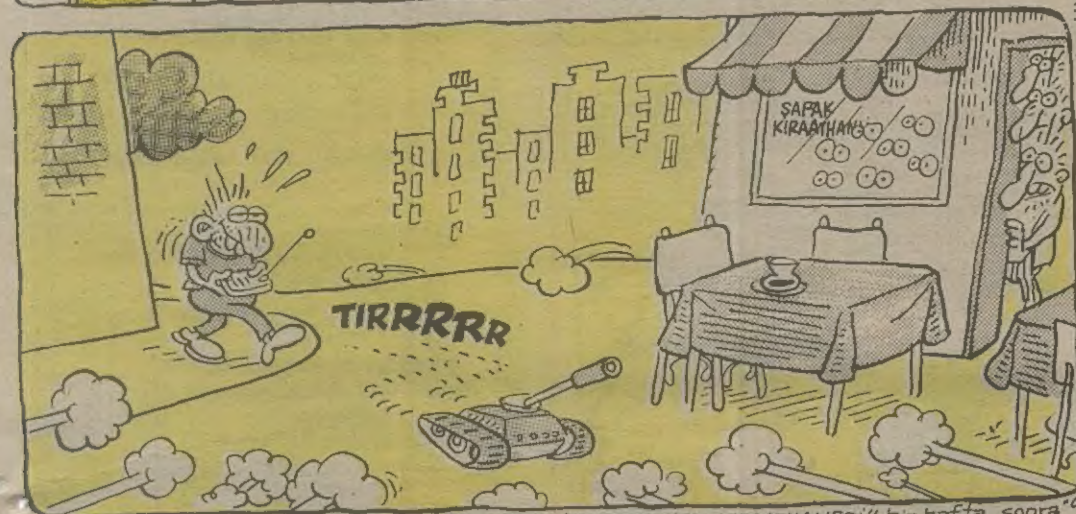

● ister inan, ister inanma... Beşyüzevler'deki "EMPERYALİZM KIRAATHANESİ" bir hafta sonra "ŞAFAK CAFE" olarak değiştirilmiştir. Ve karikatürle ilgisi yoktur...

E. Zafer kurultayına katılmak için Kayseri'ye giden Türkeş. Top bulunamadığı gerekçesiyle ses bombasıyla karşılandı.

Boyunsuz canavarın maceraları

ANAP'IN SEÇİM YATIRIMLARI

Hastaneler fakirlere bedava olacak.

İktidarları döneminde hastane kapılarında sürünen, ameliyat ve tedavi paraları kalkışmadı diye hastanelerde rehin kalan halkımıza seçim yatırımı kıyağı (!)

Seçimkondulara seçim izni

Erken seçimin gündeme gelmesiyle birlikte özellikle gecekondu bölgelerinde kaçak inşaatlarda büyük artış var.

FİKİR PİRESİ
Kemal Aratan

Tunçay... ve kedisi... bana... ziyarete geliş... ve gidiş... Ama unuttukları birşeyler.. çok çok birşeyler.. binlercesi!.. Tüm evi sardılar, ısırıyorlar... çok ve fena ısırıyorlar... İlaç... İlaçlama... En kuvvetlisinden... Tarım ilacıyla... Tüm evi... Arada ben de zehirleniyorum... Ama artık rahatım.. Kurtuldum... Tıpkı eskisi gibi... üç gündür... Oh be!..

LİMON DUVARI

DÜNYA YİNE OLAYLARA GEBE
EN GÜVENLİ KORUNMA YÖNTEMİ
PEACE...

CAN AÇIKALIN

"EVDE KUŞ SÜTÜ HARİÇ, HİÇ BİRŞEY YOK"
—Yusufelili—

AL BARAKA'YI
VUR "ÖTEKİNE.

Anıl İnan - ZONGULDAK

HIZLI YAŞADI, **İNFAZDAN** GİTTİ..
—Çeto—

GELECEGİM COCUKLUGUMA İHANET EDİYOR
—Bad Jokes Society—

Mimikler Piyangosunda Amorti Hep Gülümsemenin Oluyor.
—Bad Jokes Society—

Tarihte süregelen
Kefenin cepsizi...
—Ercan SAK—

gemisini kurtaran kaptan...
İyi de bu kadar kaptandan
denizi kim kurtaracak?

NECMETTİN PEKER

"Kalemlerin ihaneti" tükendi,
"Kıvrak Kalemler" baskıda...
—Çeto—

Mutluluk Arayışlarda Değil
GİDİŞ-GELİŞ'lerde saklıdır.
—Bad Jokes Society—

ASLAN KAFESİ
(ŞİOR'LER)

Bir sevdiğim var adı Leonard
Tanımam kendisini ama bilirim
Kibar ve yakışıklı olduğunu
Kimbilir, kaç kız var benim gibi
Sever O'nu deli gibi
Görürüm her gece rüyamda
Gönderirler oraya buraya
Sen üzülme Leonard
Ben çalışır bakarım sanada bana da.
VE DİĞERLERİNE:
Vay Analarının gözleri
Cin gibisiniz
Benim Leonard'ımı
Bozuk para gibi harcamak niyetindesiniz.
Fakat dikkat uyarıyorum
Benlen başa çıkamazsınız
Mors olacaksınız

FUNDA, şiir için teşekkürler. Samimiyetinden dolayı memnunluklarımı iletirim. Tatlı bir merak içinde bıraktın beni.

ASLAN ÖZDEMİR

dengeli beslenme

Kaan ERTEM

Daraloğlan

TRİPANOZOMİ GAMBİYETSİZLER

M.ÇAĞÇAĞ

SAMİMİ İTİRAFLAR

FATİH KAÇAN

• Yazarımız Fatih Kaçan, yıllık iznini geçirmek için memleketi olan Kayseri'nin İncesu kazasına gittiğinden bu hafta yazısını yayınlayamıyoruz.

NE OLACAK LAN BU GENÇLİĞİN HALİ?

Yazan: Ergin Dalgıç

Mustafa Kemal ''Gençlik bu milletin efendisidir'' dedi ve bu memleketi gençliğe emanet etti. Hangi gençliğe ama? O'nun bu memleketi emenat ettiği gençlik o zamanki geçlikti, şimdiki değil. Şimdiki tıfılların, bu gazete, dergi, kitap okumayan (Benim yazılarımı bile okumuyor bunlar) geri zekâlı hergele ve şıllıkların bir kısmı heavy metal dinleyip, tavşanlar gibi düzüşüyor, geri kalanı da Emrah'ın, Ahmet Kaya'nın şarkılarını ezberlemekle günlerini geçiriyorlar.

Şimdiki gençliğin en büyük eksiği ne biliyor musunuz? (Siz ne bok bilirsiniz ki zaten?) Bilgi ve görgü... Ya, ne sandınız, bu gençliğin bilgisi ve görgüsü yok. Bu piç kuruları, bu fırlamalar okuyup bilgi sahibi olmayı düşünmedikleri gibi gezip görgü sahibi olmayı da zaten bit kadar olan akıllarına getiremiyorlar. Hiçbiri de ''Ulan bir onbeş-yirmi gün kadar Paris'e gideyim de gavur orda neler yapıyor bir bakayım'' demiyor. İşleri güçleri üniversite kantinlerinde yiyişmek. Biz gençliğimizde böyle şeyler yapmadık. Daha doğrusu yapamadık. Peki onlar ne halt etmeye yapıyorlar?

Anatomik yapıları ve tevellüdleri dolayısıyla kendilerine mecburen genç adını verdiğimiz bu yavşakların kaç tanesi ayda bir tanecik olsun kitap okuyor acaba? Ulan piçler, hadi Orhan Kemal'i (Ne de güzeldir üstadın kitapları. Ben her bir romanını üç-dört kere okudum. Bir kere okuduğum zaman anlayamıyorum da), Yaşar Kemal'i, Gönül Yazar'ı okumuyorsunuz, peki benim kitaplarımı neden okumuyorsunuz? O kadar uğraştık kitaplar yazdık, kitapçı vitrinlerinde yatıyor hepsi. İnsan bir merak eder be, ''Bu adam neler yazmış acaba?'' diye. Neden okumuyorsunuz kitaplarımı lan? Beni ananızın koynunda mı gördünüz? Bir de genç olacaksınız! Topunuzun belasını iskiyim! Genç Osman sizin yaşınızda Bağdat'ı almıştı, siz daha benim kitaplarımı almaktan acizsiniz. Suç bizde ki size iyi davranıyoruz. İki-üçünüzü sallandırsak o zaman it gibi alırsınız.

Birgün aklınıza gelir de Paris'e giderseniz Avrupa gençliğinin nasıl olduğunu görüp kendinizden utanacaksınız. Müzeler, sergiler, kuru temizliyiciler hınca hınç genç dolu. Üstelik hepsi de şakır şakır Fransızca konuşup, Fransız yazarlarının kitaplarını okuyorlar. ''Türkiye'deki gençlerden kaç tanesi Fransızca konuşabiliyor, Fransız yazarlarını okuyor?'' diye düşündüm de içim cız etti, Türk gençliği adına yerin dibine geçtim, orda bir metroya atlayıp arkama bakmadan uzaklaştım.

Parisli gençlerin okuma tutkularına hayran kalmamak elde değil. Her yerde, her zaman kitap, dergi, gazete okuyor bu gençler. Övünmek gibi olmasın (veya olsun), bu fakir dalgıç kuşu da orda çok güzel bir Fransız yavruya yazıldı ve kindisini araklamayı başardı. Kızı bütün gün yedirip içirip gezdiriyorum, akşam olunca, ''Eee... Bu kadar gezip tozmanın sonunda bu akşam yavruyu çıtır çıtır yerim'' düşüncesiyle kaldığım otele davet ediyorum. Cevap her akşam aynı: ''Ergінciğim, bu akşam canım kitap okumak istiyor hayatım, yarın akşam gelirim.'' Ama kızcağızın okuma tutkusu o kadar büyüktü ki, o ''yarın akşam'' hiç gelemeden ben Türkiye'ye gelmek zorunda kaldım. Söylemek istediğim; bir Fransız kızı okuma tutkusu yüzünden benim gibi bir erkekle bile birlikte olmaktan feragat edebiliyor.

Reha Avkıran

ANASINI SATIIM...BENİM YAŞIMDAKİLER ŞİMDİ, O CAMİ SENİN, BU CAMİ BENİM NAMAZ KILARKEN; BİZ HALÂ ADEM BABA GİBİ OTURUYORUZ... BU İŞTE GÖTÜMÜN KILLARI KADAYIF GİBİ OLDU... EKMEK PARASI İÇİN CEHENNEMLİK OLDUK...
HI? HIMM.. HI? HIMM
FATİH SOLMAZ & KAAN ERTEM!

AMAAN N'APIIM AYOL, SARKARSA SARKSIN... ARTIK MÜDEHALE EDİLECEK GİBİ DEĞİL. ÇIĞIRINDAN ÇIKTI. VARACAĞI YERE KADAR VARSIN!..
MEHMET COŞKUN
YAVRUUM... MORAL DEPOM BENİM!.. KİMİN BÖYLE SÖZLÜSÜ VAR BE... HEEEYT BE!..
FATİH SOLMAZ
AHMET Y.

DEDE GAZİ VE TRİPLERİ
ŞŞŞT MEL'UN, UYANDIRACAKSIN CÜMLE AHALİYİ!..
HIMM...ALÂÂ!.. KERANACI UYANMAMIŞ... VAKİT VAZİFE VAKTİDİR...
ZZZZ
SEDDÜLBAHİR II. MÜFREZE NEFERLERİNDEN OFLU TAHSİN, ÜÇ-BEŞ NÖBETİNİ DEVRALMAYA HAZIRDIR KUMANDANIM!
TOCK!
Mahmut TIBET

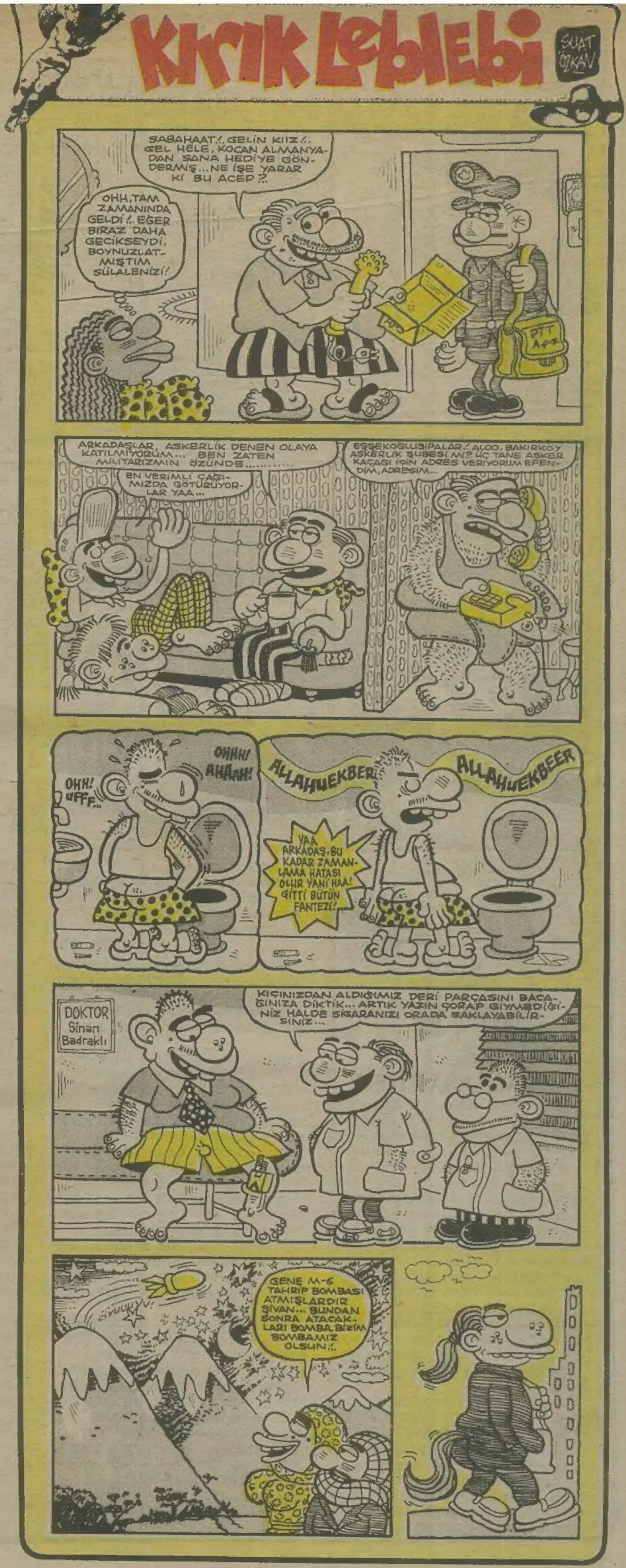
Kırık Leblebi
SUAT ÖZKAV
SABAHAAT!.. GELİN KIIZ!.. GEL HELE, KOCAN ALMANYADAN SANA HEDİYE GÖNDERMİŞ...NE İŞE YARAR Kİ BU ACEP?..
OHH, TAM ZAMANINDA GELDİ!.. EĞER BİRAZ DAHA GECİKSEYDİ, BOYNUZLATMIŞTIM SÜLALENİZİ!
PTT
ARKADAŞLAR, ASKERLİK DENEN OLAYA KATILMIYORUM... BEN ZATEN MİLİTARİZMİN ÖZÜNDE............
EN VERİMLİ ÇAĞIMIZDA GÖTÜRÜYORLAR YAA...
EŞŞEKOĞLUSIPALAR!. ALOO, BAKIRKÖY ASKERLİK ŞUBESİ Mİ? ÜÇ TANE ASKER KAÇAĞI İÇİN ADRES VERİYORUM EFENDİM, ADRESİM...
OHH! UFFF...
OHHH! AHHAAH!
ALLAHUEKBER
ALLAHUEKBEER
YAA ARKADAŞ, BU KADAR ZAMANLAMA HATASI OLUR YANİ HAA! GİTTİ BÜTÜN FANTEZİ!
DOKTOR Sinan Badraklı
KIÇINIZDAN ALDIĞIMIZ DERİ PARÇASINI BACAĞINIZA DİKTİK... ARTIK YAZIN ÇORAP GİYMEDİĞİNİZ HALDE SİGARANIZI ORADA SAKLAYABİLİRSİNİZ...
GENE M-6 TAHRİP BOMBASI ATMIŞLARDIR ŞİVAN... BUNDAN SONRA ATACAKLARI BOMBA, BİZİM BOMBAMIZ OLSUN!..

ERDİL YAŞAROĞLU

YAĞMACILARA SİTEM

Persler Sardes'i ve Lidya kralı Kroisos'u ele geçirmişlerdi. On dört yıllık bir saltanattan sonra, bir kuşatma sonunda tutsak edilen ve Pers Kralı Kyros'un huzuruna çıkarılan Lidya kralı derin düşüncelere dalmıştı, sesi çıkmıyordu. Sonra dikkati Lidyalıların kentini yağma eden Perslere kaydı ve Pers kralına: "Kral" dedi, "Şu anda gördüklerim karşısında aklıma gelenleri söyleyeyim mi, yoksa susayım mı?" Pers Kralı Kyros istediğini, istediği gibi söyleyebileceği cevabını verdi ve Kroisos ona sordu:

— Bu kalabalık ne yapıyor öyle canla başla?

— Senin kentini yağma ediyorlar, varını yoğunu paylaşıyorlar dedi Kyros.

Lidya kralı Kroisos cevap verdi:

— Yağma ettikleri benim kentim, benim varlığım değil; bunların hiç birisi benim değil artık; yağma ettiklerinin, alıp götürdüklerinin hepsi senin malın...

Bu sözler üzerine tasalanan Kyros yanındakileri savdı ve ondan bu durum karşısında ne yapması gerektiğini sordu. Kroisos:

— Eğer onların bu hazineleri ceplerine atmalarına seyirci kalırsan başına gelecek olan şudur: içlerinden en çoğu kapan kimse, bilki senin karşına dikilecektir. Şimdi kapılara kendi adamlarından oluşan nöbetçiler koy. Hazineyi dışarı çıkarmak isteyenlerin ellerinden alsınlar ve bunların onda birinin Zeus'a ayrılması gerektiğini söylesinler; Böylece hazineyi onların elinden alırken gözlerinden düşmüş olmazsın ve askerler senin niyetinin doğruluğuna inanarak seve seve verirler ellerindekini..." Heredot tarihi I.Kitap. 88-89

(Aynen sözlükten) **Yağma=** Birçok kişinin bir malı üşüşüp, ele geçirdiklerini zorla alıp savuşması. **Yağma Hasan'ın böreği:** Hakkı olmayanların bir malın başına üşüşüp onu sömürmelerini ve bir çok şeylerin kapananın elinde kaldığını anlatır.

Eveeet şimdi gelelim asıl konuya, neden yazdım bunları?.. İlgilenmem gereken misafirlerim sebebiyle iki hafta dergiye gelemedim. Dönüşümde, bana giysi dolu bir paket geldiğini, amansızca yağmalandığını ve köşemin altına gayret kaba bir teşekkür yazıldığını öğrendim. İradem dışında oluşan bu saygısızlık, sabır, sebat, sükut üçgenimi darmadağın etti. Öncelikle N.Recai Çetin (İzmir) ve diğer okuyucularımdan özür dilerim. Büyük bir şaşkınlık içinde kendi kendime defalarca neden?.. Neden?.. diye söylenmem sonucu üst yetkililerden birisi.

— "Amma tantana ettin be kardeşim zaten defolu ve kullanılmış mallardı. Sen değilmisin köşende her zaman dünya malının sahteliğini savunan... Şimdi nooluyo?.." Karşılığını aldım ve dondum kaldım...

Mal dedikleri şey: 5 adet don, bir ayakkabı, miktarını ve nevini asla bilemeyeceğim, bana Piyer Kardin'den, Benetton'dan daha değerli olan çeşitli evsaptı... Alt yetkisizlerin yanısıra üst yetkililerinde bu yağmayı engellemeyip bilhassa katılmaları beni derin teessüre boğdu... Vandal'lara ve Visigot'lara özgü bu yağma sonunda, gazetenin makine dairesinde duş aldıktan sonra gömleğini çamaşırını değiştirip dışarı çıkanlar olduğunu dahi işittim. Halbuki ben onları uzun uzun seyredecek, giymeye kıyamayacak ve bu ruhla daha iyi işler çıkaracaktım. Hulâsa yağmalanan, okuyucumla benim aramdaki mânevi bağdı. Bu don ve gömlekler karşısında duygulanıp ağlamak kendi dostlarım tarafından bana çok görüldü... Neden bilmiyorum?..

Bu meslekte başıma gelmeyen kalmadı. (Bu söylediklerimi şikâyet olarak almayın lütfen). Birçokları gibi iyi para kazanamadım, hapise girdim. Karikatürcü sıfatına dahi layık görülmedim. Hatta geçen kış, sürünme nöbetlerimden birinde, nâçar kalıp bir derginin dostum, ağabeyim zannettiğim yetkilisinden iş istemeye gitmiştim... Nihayet burada da deli damgası yedim, oturdum. Bütün işlerimi alıp bu zat-ı muhteremin karşısına dikildim. İş maaş mevzuûna gelince ona şunu söyledim: "Bak" dedim, pek çok sayıdaki işimi göstererek:. "Ben senden bu işlerin hakkını istemiyorum, sadece bugüne kadar mazlum hakkı yemediğimin hakkını istiyorum. Bunu bana verin lütfen" Cevap: Yok... Ve kitaplarımı almak için istediğim 100.000 liracık avanstan hiç mi hiç eser yok. Dahası arkamdan bir dostuma, "Delirmiş galiba bu cocuk, yazık..." Evet belki delirmiş olabilirim, ama demiş, bu kerizlikle iyilik arasındaki o ince çizgiyi hiç bir zaman ayıramadığımdan olsa gerektir.

Karikatürün beni yiyip bitirmesine rağmen direndim, pek çok kereler sıfırdan başladım. Altı aydır ücretimizi alamamazı bile hiçe saydım. Fakat bu son Yağma olayından sonra: "Hayatımı bir vehme kurban ettiğimi gayet iyi anladım. Dostumun düşmanımın belli olmadığı bir âlem, cennet mekan olsa bile dardır bana..."

Bu zor şartlar altında daha fazla çalışamayacağımı belirterek, sevgili okuyucumun beni anlamasını temenni ediyorum. Gayrı ben söyleyeceğimi söyledim, son sözüde Yunus Emre'ye bırakarak veda ediyorum.

Dilsizler haberini
Kulaksız dinleyesi
Dılsız kulaksız sözün
Can gerek anlayası

* Anlamadan dinledik
* Dinlemeden anladık
* Gercek erin bu yolda
Yokluktur sermayesi...

GÜNERİ İÇOĞLU

ADAMI

Merhobi. Hemen mektuba geçme hareketini çekeyim. Hop! Buyrun.

Sayın Y.YERİNDEDURMAZ...

Bendeniz İzmir'den (para harcamayı göze alarak) yazan bir üniversiteli gencim. Düşündüm ki size bir dur deme anını yakalayayım.

Eleştiriye açık olmanız çok iyi fakat eleştirileri dikkate almayıp kendinizi yenilememeniz de çok kötü. Kendi nacizhane düşüncem, sizin dogmatik bir insan olduğunuzdur. Ayrıca siz dünyayı sadece kendi düşüncelerinizle sınırlayıp, gerçeklere dayanmayan, asılsız çarelere başvuruyorsunuz.

Evet 283. sayıda sizin nasıl gerçekleri saptırdığınızı hepimiz gördük. A.KORKMAZ'IN yazısını işinize geldiği gibi saplantılıca yorumlayarak cevaplamanız, çok kötü. Subjektif diye nitelendirdğiniz yazı, bize göre objektif bir yazıdır. Kendisini kutluyor ve katılıyorum. Yaptığımız mini imza kampanyasından anlayacağınız üzere A.KORKMAZ'I destekliyoruz. Eğer 50 kişilik A.KORKMAZ'ı destekleme imza kampanyası yeterli değilse devam edebilirim.

İyi günler. Burada yazmaya devam edin!

NOT-Nasıl bayılttım ama sizi!..

E.PAPURUS

Sayın A.Korkmaz, şey pardon, sayın E. Papirüs (Affınıza sığınarak "u"ları düzelttim), mektubunuzu aldım. Siz de A.Korkmaz gibi daktiloyla yazmışsınız mektubunuzu. Rahatça okudum, teşekkür ederim.

Dikkat, bay Papırüs. Beni keriz yerine koyduğunuz anda bilin ki kalınlığınız tarafımdan ölçülmeye başlanmıştır. Ha?.. Evet, evet, kafanızın kalınlığından bahsediyorum.

Ben sizin yerinizde olsam imzaları da mektubunuz gibi daktiloyla atmaya çalışırdım (Artık nasıl oluyorsa.)

Çünkü böylelikle elyazısından kişilik ve kimlik tespiti yapan mekanizmaları devre dışı bırakmış olurdunuz.

Şimdi. Bir insan, bir kağıda gerçek imzasını atmasa bile, sahte bir imza da atsa, bunu gene de yazı kişiliğine uygun olarak atar. Ayni harfleri herkes başka türlü yazdığı gibi, kalemin kağıda teması sırasında herkes farklı basınç uygular. Bu, müziğin özgününü dinlemiyor oluşumun birinci nedeni.

Gönderdiğiniz imza sahiplerinin isimleri hep ayni kalemle yazılmış ve kağıtta üzeri karalanmış tek bir isim yok. Bu gösteriyor ki bu elli kişinin A.Korkmaz'ı desteklemekte tereddüt etmeyeceğini biliyordunuz. Peki. Bu özgünün müziğini dinlemiyor oluşumun ikinci nedeni.

Şimdi artık iş, bu şahıslara ilgili boşlukları imzalatmaya kaldı. İmzalatmışsınız da. Doğum günü partisi falan mı yapıyordunuz kuzum?.. Bu arada da siz çıkıp "Arkadaşlar, haydi şu A.Korkmaz'ı destekleme işini halladiverelim, işte isimleriniz bile hazır çakın imzayı!" deyip kağıdı mı uzattınız. Tabii hemen, önceden isimlerini yazdığınız o kalemi kıç cebinizden çıkartıp (Yok, yok kaybetmeden taşıdığınıza göre, değerli bir kalem bu. Ceketin iç cebinden çıkartılır) sırasıyla elli kişinin eline verdiniz. İmzalasınlar diye. Mözgünik dinlemem, neden üç de bu.

Ya da koca İzmir'de hepsini arayıp, hepsini bulup tek tek imzalattınız. Epey dolmuş parası vermişsinizdir. Ama neyse siz para harcamayı göze almış biri olduğunuzu zaten belirtmişsiniz bay Kork... pardon Papirüs.

Yazdığınız isimler gerçek olabilir ama siz gene de bana bir elli imza daha gönderin. Kontrol edicem. Bakalım iyi edilmiş mi? Ne mi? Taklit.

Elli ayrı isme elli ayrı imza uydurmak kolay iş değil tabii. Siz yoksa uydurmayı uyduruk şeyler üretmek sanan insanlardan mısınız? Uf! Bu soru kafamı karıştırdı. Herhalde özgünimük dinlemiyor oluşumun nedenlerinden biri de budur. Kaç etti? Bakayım, yazımı baştan okuyayım. Hımm. En son neden üç demişim. Öyleyse dört.

Ha, tabii güle güle, güle güle bay Papurus.

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

Edebi Lakırdılar

KEMAL ARATAN

KAFİYELİ FELSEFELER: 3 (KAFİYESİZ DÜŞÜNCELER)

Bazen bir yazı ya da şiir okuduğumda pek bir şey anlamam. Dikkat ettim hiçbir şey anlamamaktan farklı bir şey bu durum. Pek bir şey anlamamak... Bu, yazıya mı bağlıdır yoksa kafamın durumuna, edindiğim bilgilere ve olup biteni içme hızıma mı? Her ikisine de bağlı olamaz mı diye düşünsem sanki tatminkâr bir sonuca ulaşacakmışım gibi geliyor. Ama "her ikisini de" cevap olmak için biraz fazla. Posa taşıyor. "Biri olmazsa öbürü"nün posasını. Net ve berraklık istiyorum cevap olarak. Sonra da soruyorum kendime "böyle keskin ve yalın bir cevap için sen de hazır mısın keskin ve yalın olmaya?" diye. Keskin ve yalın olmanın anlamını düşünüyor ve buluyorum ki, cevap "herşeyini vermek"tir. En keskin cevabımı istiyorsun; ver herşeyini!.. Ver herşeyini, baştaki sorunun cevabını bul. "Pek bir şey anlamamak"ın cevabını. Kim soruyor peki? Ben! Soru, sahibinin hamalı değil mi? Öyleyse soru yanıtlandığında sahip yani ben, hamalımı, yani beni kimin ya da neyin taşadığını anlayacağım. Soru, sahibinin malı değil mi? Kim üretti bu malı? Ben! Üretimde ne kullandım? Kafamı. Soruyu (hamalı) anlayınca kimi anlayacağım? Kendimi!

Ne güzel. Enfes. Ve nefis.

"Hiçbir şey anlamamak"mı daha tercih edilesi yoksa "pek bir şey anlamamak" mı? Bu tercihi yapabilmek için herbirinin manasını ayrı ayrı bilmeli, birbirlerine olan üstünlük ve altınlık özelliklerini gözden geçirip, kıyas yapmalıyız. Sonuç, cevaptır.

Birinci paragraf bir soruyla başlıyordu. Cevapla bitti. Son cevap neydi? Kendim! b. Ne demiştik? Sonuç, cevaptır. Cevap "kendim!"di. Öyleyse şuna varırım. Sonuç kendimdir. Yazının ilk sorusunda "Pek bir şey anlamamak okunulan yazıya mı bağlıdır yoksa kafanın durumuna mı?" deniyordu. İşte şimdi "kendine bağlıdır" diye cevabımızı bulmuş olduk. Kendisini daha çok bilmek için kendiyle dans edenkendine, sarkıntılık edip yokluyor, kıçına, buduna, dokunuyor. Kendi kendine, kendi içine doğru dansediyor.

Ne güzel dans ediyor. Enfes. Ve nefis.

Yürü aklım yürü! Akıl yürütüyorum. Ittire kaktıra, atlata pıttıre ööööyle gidiyorum.

Hemen alırlar insanı bazen, asla da getirmezler

BAYIR GÜLÜ

Feyhan GÜVER

CÜMBÜR CEMAAT

AHMET YILMAZ

● KILLANAN ADAM (Macara No = Birhayli)

● Selimpaşa Parkköy'lü, bu kadar tatil yeter sana... Dön artık. A. YILMAZ

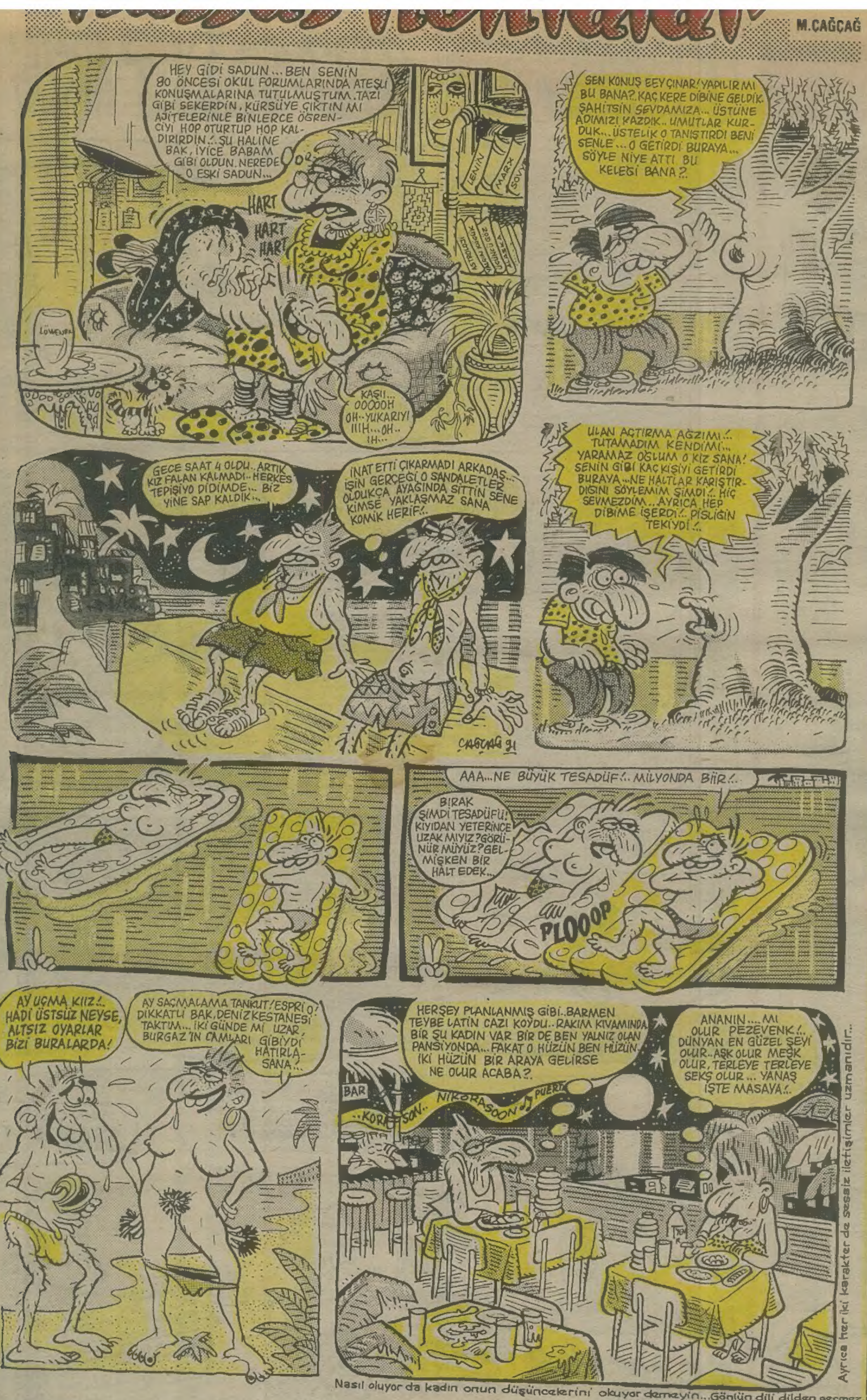

Mektupları

GMİS ve Uyanış gazetesinin içyüzü

Son günlerde, Körfez savaşı sırasında ilginç olaylar oluyor. Kapitalizm bir bunalım yaşıyor. Emekçi sınıf, bir gecede yıllardır çalıştığı işyerinin kapısına konabiliyor... Kapitalizm ve emperyalizmin bunalımının faturası işçi sınıfına çıkarılıyor. Buna koşut basın bir kriz yaşıyor. Yıllardır başucu rehberimiz Cumhuriyet gazetesi çalışanlarını kapı dışı edebiliyor. Genel basın bir yerde kendi özeleştirisini yapıyor. Gelgelelim yerel basına.

Kentimizde Uyanış gazetesi yayımlanır. 70'li yıllarda Ali Bahadır yönetiminde hızlı solculuk yaptığı dönemde Uyanış, saygın bir gazetedir. 12 Eylül'de bir süre gazetenin kapatılması, Ali Bahadır'ın cezaevine girmesi ile işlerin rengi değişti. Ali Bahadır yavaş yavaş ANAP'a yaklaştı. Yani Çetin Altan gibi viski şişelerine sığındı. GMİS'te Mehmet Tezer'den sonra genel başkan olan Şemsi Denizer, Uyanış'ın her sayısında manşettedir. Diyeceksiniz ki "Şanlı Zonguldak direnişini örgütleyen adamdan ne istiyorsun?" GMİS'in başına bugüne kadar gelen en yetenekli başkan olan Şemsi Denizer'in sendikanın parasını nasıl çarçur ettiği kamuoyundan gizleniyor. Sendikanın oteli, değerinin çok altında satılıyor, sendika üst düzeyli yöneticileri arasında bölüştürülür para. Para sadece Ali Akgün'e verilmez. Ali Akgün, açlık grevi gibi eylemler yapar. Akgün, "Bana para verilmedi" diyemiyor, bu nedenle taban, maban, hak, hukuk, demokrasi nutuklarına sığınıyor. Zonguldak'ta yer yerinden oynar, ama anlı, şanlı İstanbul basınında ne bir ses, ne bir nefes. Nedeni ne ola ki? Denizer ya onları paraya boğuyor ya da sol dogmatikler Şemsi Denizer'i solculuk adına yıpratmak istemiyorlar. O ne de olsa Zonguldak maden işçisi grevinin fatihidir. Onu karalamak, solu karalamaktır. Ama gelecek 12 Eylül'lerde sırf bu yüzden Kainat Paşalarca suçlanacaklarını bilmiyorlar. Peki, Şemsi Denizer bu kumpası nasıl kurdu?

Devrimcilikse, sosyalistlikse kendimi Denizer'den ve Uyanış'tan daha solda gördüğüm gibi, daha çok işçi dostu olduğumu savunabilirim. İşçiliği, emekçiliği sömüren bu mafya, yukarıda Denizer, yediği önünde yemediği arkasında, aşağıda da Ali Bahadır (yani Uyanış gazetesi) işçi sınıfı ve demokrasi uzmanlığı yaparak, sendikanın gazetesini basarak milyarlar sövüşler. Onun içindir ki, Uyanış'ın her sayısında Şemsi Denizer manşettedir. Onun içindir ki, A.B. (Ali Bahadır'ın yazılarında kullandığı rumuz budur) işçi sınıfı liderlerini karalamak isteyen aşırı solculara, karanlığın temsilcilerine dikkat çekerek sendikaya göbek bağı ile bağlılığını gölgelemek ister. Sendika yönetimi işçilerin milyarlarının hesabını ne zaman verirler, bilmiyoruz. Ama, Türk-İş'i, Şevket Yılmaz'ı hemen her gün "düzen sendikacılığı ve düzenin adamı olmakla" suçlayan sendika yönetimi, bu talan, sömürü, işkence düzeninin bir parçası değiller midir?

Sonra, işçi sınıfının güçlü kalemi (!) A.B., kendi gazetesinde çalışan teknik servis elemanları ile muhabirlerini neden kollayıp kayırmıyor? Çünkü, onlar ona milyarlar kazandıran altın yumurtlayan tavuktur. Ne işçi sınıfı, ne demokrasi yandaşı olmak, ne de objektif gazetecilik A.B.'yi ilgilendirir. Sendikadan milyarlar gelsin de kendi gazetesinde çalışanlar açlığa talim etsin ne önemi var. Ekmek bulamıyorlarsa, pasta yesinler...

A.B. ve Uyanış gazetesinin habercilik anlayışına ilişkin bir misal vermek lazımsa, şu misal eşsiz bir misaldir: Mücadele dergisi Zonguldak Temsilcisi Seher Şen gözaltına alınır. Gözaltı olayı Zonguldak'ı diğer gazetelerde, hatta 'sağcı" kişilerin yönetimindeki bir gazetede yayımlanır. Buna rağmen hızlı solcu, tatlı su sosyalisti, SBP'li A.B., polisten kendisine gelen uyarı karşısında gazetelerinin fiili yöneticisi Necmettin Kurucu'nun haberini sansür eder, yayımlamaz. Ayrıca, adli mahkum olarak 15 yıl cezaevlerinde yatan gazetenin yazarı Nevzat Yılmaz'ın gözaltına değinen yazısını da sansür eder. Bundan sonra Nevzat Yılmaz'ın yazılarını Uyanış'ta göremeyiz. Belki de Yılmaz gazeteden kovulmuştur. A.B.'nin demokratlığını gördünüz mü? Bir basın mensubu gözaltına alınıyor, ama Uyanış'ta tek sütunluk haber çıkmıyor.

A.B. ilginç bir kişidir, dedik. Belki de dünyanın tek ilginç gazete yöneticisi. Gazetesini sendikanın bülteni haline getirdiği yetmiyormuş gibi yayımlayacağı her yazıyı, yanında taşıdığı avukatına danışarak yayımlar. Ola ki ucunda mapusluk filan olur. O nazenin vücudu cezaevi ile tanışır yeniden. Uyanış'ın İstanbul temsilcisi oğlu Burak'tır. Çocuk çekirdekten gazeteci yetişiyor kardeşim. B.B.'nin gazetede haç haberinin yayımlandığını merak etmeyin. O daha çok kızlara ilan-ı aşk eyleyen nameler yazar. O zaman temsilciliğin sebeb-i hikmeti nedir? Sarı, turuncu, mavi, lacivert bilumum kart efendim. Sevgili Burak bunlardan bir tane edinse, bazı kapıları açabilecek, kızlarla daha rahat aşna fişne edebilecektir. Oğlum Burak, al kalemi eline, yaz başına geleni.

Değerli Limoncu okuyucular, GMİS'ten ve Uyanış gazetesinden krema çocuk B.B. ve işçi sınıfının yılmaz savunucusu A.B.'nin odasından yaptığımız canlı ceride-i havadisat burada sona erdi.

İşçi: Ahmet Yorum/Zonguldak

Sevgili Limon!

Duvarındaki inciler için çok teşekkürler. Kaç zamandır, artık iyice gelenek oluşturmaya başlıyorsun. Kendine ait öyle bir çizgi tutturdun ki, sakın taviz

verme. Kadronu oluşturan bireyleri çok iyi seçmişsin. Bundan on yıllarca sonra da, kapağı Limon-geleneği Limon olan bir mizah dergisine ihtiyacımız olacak... Çizgilerin, anlayışların çok hızlı değiştiğini duyumsuyorum... Sözlü mizahın belki ilerdeki dönemlerde az şeyler ifade edebileceği de olasılık da-

Tüm olanaksızlıklara rağmen yoğun mesajlar verebilmenin zorluğunu bekliyoruz. Bence; sevgili Limon; Kara Mizah'a da (çizgisel olarak) yer ayrılması gerekiyor. Şu ana kadar Türkiye'de yayımlanan mizah dergilerinin bu konudaki boşluğu ortada değil mi? Bu düşüncelerimin mizah anlayışımdaki bir farklılıktan değil, önemli bir ayrıntıdan kaynaklandığı kanaatindeyim. Örneğin 282. sayınızdaki Sayın Mahmut Tibet'in- Mumdan, deniz feneri- apayrı bir incelik katmış bu sayınıza.

Sevgiler saygılar, bol Limonlu günler.

"Övünmek gibi olmasın ama Limonistiz."

Necmettin Peker

Maliye ve Gümrük Bakanlığı Erenköy Tasfiye İşletme Müdürlüğü'nde Geçici Sözleşmeli Personel olarak 3 yıldır görev yapan 32 kişi "Sendikaya kayıt olacaklar" söylentisi sebebiyle 1 Nisan 1991 tarihinde işten atıldık. "Sizleri tekrar geri alacağız" diyerek bizi 4 aydır oyalayan; Tasfiye İşletmeleri Genel Müdürlüğü'nü ve bizi sebepsiz yere keyfi işten atan İşletme Müdürü M.Şükrü İntepe'yi protesto ediyor, tekrar işimizin başına dönmek istiyoruz.

32 işçi adına
Kazım Şener

Realist ve sanat yönü ağır basan Limon Dergisi'nin 284. sayısındaki Yavuz Alturol'un yazısını beğenerek okudum. Ben aynı olaya değişik açıda bakmak istiyorum.

İşe soru sorarak başlamak istiyorum. 'Özgün müziği kimler dinliyor? Neden özgün müziği dinliyorlar? Özgün müziği dinleyenlerin mesleği nedir? Toplumdaki statüleri nedir? Hayata bakış açıları nasıl? Bir doğulu gibi düşünüyor mu? 30-40 yaşlarında olmasına rağmen, dış görünümü 20-25'mi gösteriyor? Her yaz ayında, hatta hayatının her yazında ve de her gün, akşama kadar, tarlada güneşin altında hiç çalıştı mı?

Eğer sen, "ben devrimciyim, demokratım, gerçek anlamda özgün müziği dinliyorum" diyorsan, "arabeske" hiç mi hiç karşı çıkamazsın. Sen bu özellikleri taşıyorsan ki buna inanmıyorum. Eğer böyle bir özellik taşısaydın seciyende, arabesk ve arabesk dinleyenlere karşı çıkmazdın. Hiç düşündün mü? Neden doğru insanı genelde arabesk dinliyor? Çünkü, onların sorunlarını, çektikleri eziyetleri, haksızlıkları en iyi dile getiren özgün müzik değil arabesktir. Geri zekalı değilsen dediklerimi anlarsın. Ben Gaziantepli'yim ama, şu an Ankara'dayım ve doğu ile batı arasındaki farkı yaparak öğreniyorum. Senin gibi oturduğum yerden fikir üretecek (fikir denilemez. Saçmalık) öğrenmiyorum.

Saygılarımla

Mustafa Yakar-Pollo/Ankara

NOT: Eğer yazımı yayınlarsanız ismimi aynen yazın lütfen. Teşekkürler.

Sayın Limon,

Bugüne kadar senden hiçbir şey istemedim. Şimdi istiyorum. Şu yazımı yayınlar mısın? Yayınlarsan çok teşekkür ederim.

284. sayıdaki arabeskçiler,

Özgün-arabesk tartışması çok uzadı. Ancak garip yazınızı okuduktan sonra ben de biraz uzatmaya karar verdim.

Çelişki yarışması düzenlense şu sözlerinizle şampiyon olursunuz: "Ben her tür müzik dinlerim ama özgün müzik dinlemem." Düşünülmeden yazılmış olduğu belli. Doğrusunu ben yazıyorum. "Ben her tür müzik dinlerim ama arabesk dinlemem." Çünkü, arabeskin bir müzik türü olduğu iddiasını çok komik buluyorum.

Yalnız bir sözünüze yürekten katılıyorum. "Başka müzik dinleyerek acımı, sıkıntımı unutamam" diyorsunuz. Kesinlikle doğru. Ne kadar sıkıntılı olursanız olun, arabesk sizi o kadar sıkarki; kendi sıkıntınızı unutup o şarkı (!)nın sözlerine üzülmeye başlarsınız.

Şu anda kardeşim teybi açtı. Nilüfer'in sesi geliyor kulağıma. "Eğlen oyna durma hey! Yaşamak ne güzel şey" diyor. Haklı, yaşamak gerçekten çok güzel. Kendi sevinçlerimizle, kendi üzünlerimizle.

Özgün müziğin sözlerini eleştirmezsiniz. "Vurulup ölenler olmuş" diyormuş. Ben duymadan ama olabilir. Vurup öldürenler it sürüsü kadarken bunu söylemek hiç tuhaf değil. Tuhaf olan, gader utansın (?) gibi anlaşılmayan, çok derin sanat bilgisi gerektiren olağanüstü sözlerdir.

Ve belki de en tuhaf olan; daha çok kazanmak için, dilencilere taş çıkartırcasına duygu sömürenleri savunmanız, bize onların ağlayışlarını duygu sömürenleri savunmanız, bize onların ağlayışlarını dinlemek yolundaki önerileriniz.

Bu tartışmanın, sizin biraz dikkatli düşünmenizle bitmesi dileğiyle.

M.A.E KELES

Sevgili Limon okurları,

Birkaç haftadır bu bölümde, özgün müzik-arabesk tartışması süregelmekte. Bizim amacımız tartışmayı başka yöne çekmek. Sizlerin de bileceği gibi bu konunun tartışması çoğunlukla sonuç vermemiştir.

LİMON

Yayın Kurulu: **Kemal Aratan - Tuncay Akgün - Mehmet Çağçağ**
Koordinatör: **Suat Özkan** Yazıişleri Müdürü: **Mahmut Tibet**
Adres: **LİMON. Turanlı Sokak No: 20 34350 Beyazıt-İstanbul**
Tel: 518 39 44 - 48 (327-367)
Sahibi: **Gün Holding** Baskı: **Gün Holding Matbaacılık A.Ş.**
Dağıtım: **Hür Dağıtım**

27 Ağustos 1991
Sayı: 286

LİMON DERGİSİNDE YAYINLANAN RESİMLİ ROMAN, KARİKATÜR VE YAZI YAYIM HAKLARI LİMON DERGİSİNE AİTTİR. HİÇBİR GAZETE, DERGİ YAYIN KURUMUNDA İZİN ALINMADAN KULLANILAMAZ.

Son zamanlarda, arabeskten başka müzik kültürümüzde ikinci bir dejenerasyon başgösterdi. Nasıl mı? Daha arabesk-özgün müzik tartışması sıcağı sıcağına sürerken hepimizin tanıdığı İngiliz kökenli ses sanatçısı Suna Yıldızoğlu'nun kendi öz müziğimizle nasıl dalga geçtiğine televizyonlarımız karşısında üzülerek şahit olduk. *Bizi en çok üzen* de sanatçının halk müziğimizi otantik havasından sıyırıp saçma sapan, anlamsız ve müzik değerini yitirmiş kılan bir yorumla icra etmesidir. Özellikle de Yunus Emre'nin ilahisini pop-rap karışımı bir tarzda söylemesi... Bu kültürümüze yapılan bir hakarettir. Çünkü ilahiyi o tarzda dinleyen bir kişinin aklına Yunus'un vermek istediği mesaj ve evrenselliği asla gelmez. Bu durum ise pek çoklarını milli duygulardan uzaklaştırır.

Her şarkının denetiminde kılı kırk yaran aşırı titizlikle çalışan TRT (!), yabancı kökenli bir sanatçının öz kültürümüzle bu şekilde dalga geçmesine nasıl izin verir? Pek çok kimsenin de beğenip alkışlaması yabancı hayranlığımızın ve kendimizi hakir görmenin üzücü bir sonucudur.

Bu konuda bize katılan ve milli duygulara saygılı arkadaşlarımızın desteğini bekliyoruz.

Saygılarımızla.

Enver Demircigil-
Can Ege

Mutlu yarınlara ulaşmanın yolu,

Bunun başlayabilmesi için yazımın Limon dergisinde yayınlanması gerekir.

Limon yazar, çizer ve yöneticileri bizim de misyonumuz var diyorlarsa bunu yayınlamalılar. SIKIYOR MU?

Günümüzde beş milyarı aşkın insan yaşamaktadır. Bu insanların arasında gönenç düzeyleri, tüketim kalıpları, eğitim ve bilinç seviyeleri bakımından birçok farklılıklar bulunmaktadır. Bu kimi insandan insana kimi de ülkeden ülkeye farklı boyutlar içermektedir.

Farklı olmayan ise nüfusun % 10-20'lerini kapsayan, kapital sahipleri diyebileceğimiz, dünya nimetlerinden en geniş ölçüde yararlanan kesim. Bunun kökeni ise ilkel komün toplumun aşıldığı zamanlara kadar uzanmaktadır.

Belirttiğimiz bu ayrıcalıklı kesim gününün teknoekonomik koşulların belirlediği siyasi yapılarda kendilerini korumaya çalışmışlardır. (Köleci, feodal, kapitalist siyasi yapılar). Bunu yaparken de din, ordu, millet, ırk ve baskı türündeki mekanizmaları sistemli ve kontrollü bir şekilde kullanarak gerektiğinde yenilerini geliştirerek ömrünü uzatmaya, milli hasıladan daha fazla pay almaya çalışmışlarda ve çalışmaktadırlarda.

Yapılan bütün ittifak ve anlaşmalar mevcut statükonun korunması yönündedir.

Bunu yönlendiren ve kontrolünde tutmaya çalışan uluslararası sermaye sahipleri ve bunlara bağlı komprador kapitalistlerdir.

Oysa mevcut statüko çok büyük boyutlara varan eşitsizlikleri içinde barındırmaktadır. Etiyopya-Somali gibi ülkelerde ölüme varan açlık hüküm sürerken sömürgeci ülkeler ve yerli ortakları adeta cennet bahçelerinde yaşamaktadırlar.

Niçin böyle? Yaşamak varken ölmek niye? Onların yaşayabilmesi için bizlerin ölmesi mi gerekir? Tabii ki hayır.

Kuralları onlar koyduğu için. Niçin kuralları üretenler koymasın?

Bunun için insanların insan olmaktan doğan MİSYONLARI yerine getirmeleri gerekir. En azından bunun için çaba göstermelidirler.

Nedir bu misyonlar? En başta dünya gerçeklerine ve olaylarına dar kalıplar içinde bakmayarak, toplumun geleneksel-tinsel çemberini kırarak, açık objektif olarak bakmakla başlar.

Ayrıcalıklı sınıf kendi yarattıkları mekanizmalarla gerçekleştirdikleri (devlet ve ordu ile dayatma, din, millet, ırk, cinsiyet ve siyasi öğeleri de propaganda ile acite ederek) yapılarda insanların insan olmaktan doğan misyonları yerine getirmelerini engellemektedirler.

Sorunları ve çözümleri bir olan yığınla emekçinin birlikteliğini önlemektedirler.

İnsanlara ortaçağ döneminden kalma din-millet gibi misyonları yüklemeye çalışmaktadırlar.

Toto varken bir de lotosu, milli piyangosu bir de yetmiyormuş gibi A.Ö.F'ne her yıl alınan yetmiş bin öğrenci. Niye? Sınıf atlama güdüsünü sürekli canlı tutarak umut sömürüsüyle insanları pasifize etmek.

Daha birçok şey yazılabilir. Umarım bir dahaki yazımda.

Artık insanlarımızın gerçekleri görmesini engelleyen, çağdaşçılığa yönelmelerini saptıran, insanlarımızı çıkmaz kör kuyuya götüren gözlükleri çıkarıp atmaları dileklerimle. Herşey daha güzel yarınlar için.

Devrim Albuz
Bakacakkadı Köyü
Devrek/Zonguldak

DÜZELTME

"Renk-Kararnamesi" başlıklı yazım, derginizin 280. sayısında isimsiz, 281. sayısında ise Tevfik Akşehir adıyla yayımlandı. Yanlışlığın düzeltilmesini rica ederim.

Saygılarımla.

Duygu Gürbüz

DUYURU

Lutfi Oflaz'ın "BİR MAHKUM" adlı kitabı **Habora** kitabevi tarafından çıkarıldı. Kitapçılarda bulabilirsiniz.
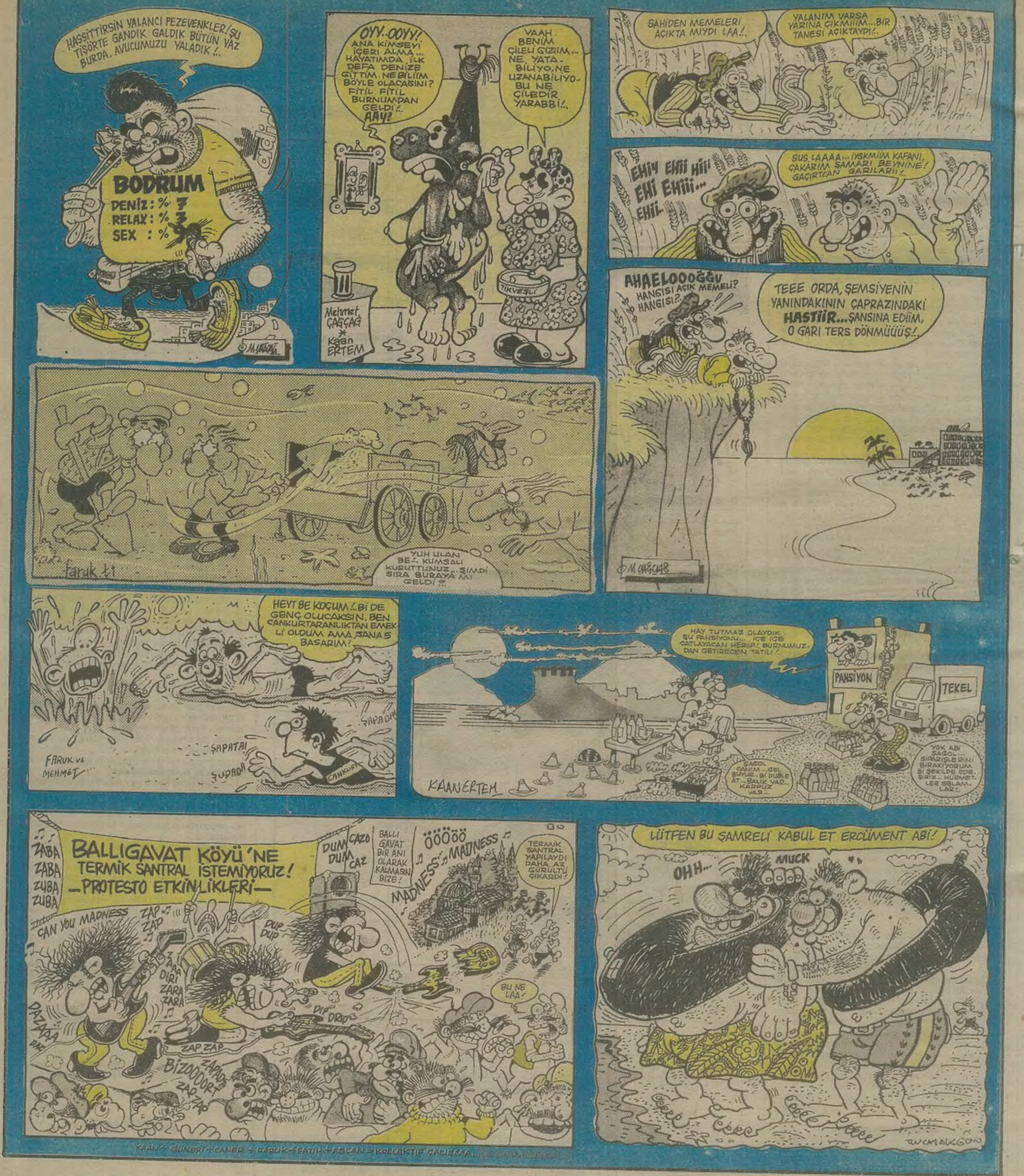
SON LİMON PLAJI VE YAZLIK KARİKATÜRLERİ